

רבי שמעון אמר, קול השפר, אתרא דקלא
נפיק מניה, אקרי שופר. תו אמר רבי
שמעון, תא חזי, קול השופר: אתרא דקלא,
היינו דכתיב, (דברים ח) כי על כל מוצא פי יי'
יחיה האדם. מאי מוצא פי יי'. דא קול (כ"א
דנפיק משופר ונאי קול) השופר, הוא רב מפל שאר
קלי תתאי, ותקיפא מפלהו, דכתיב וקול שפר
חזק מאד, ועל כל שאר קלין לא אתמר חזק
מאד. (נ"א אמר רבי שמעון) בהאי קול השופר תליא
כלא, ודא הוא דאקרי קול גדול, דכתיב קול
גדול ולא יסף. ואקרי (מלכים א יט) קול דממה
דקה, נהירו דבוציני, דהוא זף ודקיק, וזכין
ונהיר לכלא.

דממה, מהו דממה. אמר רבי שמעון, דבעי
בר נש למשתוקא מניה, ולמחסם
פומיה. כמה דאת אמר, (תהלים לט) אמרתי
אשמרה דרכי מוטא בלשוני אשמרה לפי
מחסום. דממה איהי שתוקא דלא אשתמע
לבר. וירא העם ויגעו ויעמדו מרחק, דחמו
מה דחמו. ויגעו כמה דאת אמר (ישעיה ו) ויגעו
אמות הספים מקול הקורא.

שנינו, מה כתוב ביחזקאל
כשראה גבורות הנהגות הקדוש
ברוך הוא, שכתוב (יחזקאל א) וארא
והנה רוח סערה באה וגו'. למה
רוח סערה? אמר רבי יוסי, כדי
לשבר ארבע מלכיות. אמר רבי
יהודה, שנינו, רוח גדולה
שמחזוררת בהנהגות הגבורה
שלמעלה באה מן הצפון. לא
כתוב מצפון אלא מן הצפון, מן
אותו הצפון, אותו שנודע
למעלה, אותו שטמיר וגנוז
למעלה.

ענן גדול ואש מתלקחת, שהיה
אחוז בו (ולא אחוז, אחוז בצדיו) ולא
היה אחוז בצדו לעורר הדין,
ששנינו, שלש פעמים ביום יונק

רבי שמעון אמר, קול השפר, אתרא דקלא
נפיק מניה, אקרי שופר. תו אמר רבי
שמעון, תא חזי, קול השופר: אתרא דקלא,
היינו דכתיב, (דברים ח) כי על כל מוצא פי יי'
יחיה האדם. מאי מוצא פי יי'. דא קול (כ"א
דנפיק משופר ונאי קול) השופר, הוא רב מפל שאר
קלי תתאי, ותקיפא מפלהו, דכתיב וקול שפר
חזק מאד, ועל כל שאר קלין לא אתמר חזק
מאד. (נ"א אמר רבי שמעון) בהאי קול השופר תליא
כלא, ודא הוא דאקרי קול גדול, דכתיב קול
גדול ולא יסף. ואקרי (מלכים א יט) קול דממה
דקה, נהירו דבוציני, דהוא זף ודקיק, וזכין
ונהיר לכלא.

דממה, מהו דממה. אמר רבי שמעון, דבעי
בר נש למשתוקא מניה, ולמחסם
פומיה. כמה דאת אמר, (תהלים לט) אמרתי
אשמרה דרכי מוטא בלשוני אשמרה לפי
מחסום. דממה איהי שתוקא דלא אשתמע
לבר. וירא העם ויגעו ויעמדו מרחק, דחמו
מה דחמו. ויגעו כמה דאת אמר (ישעיה ו) ויגעו
אמות הספים מקול הקורא.

תאנא, מה כתיב ביה ביחזקאל, פד חמא
גבורן נימוסי קדשא ברין הוא,
דכתיב, (יחזקאל א) וארא והנה רוח סערה באה
וגו', רוח סערה אמאי. אמר רבי יוסי, לתברא
ארבע מלכוון. אמר רבי יהודה, תנינא, רוחא
רבה, דאתער בנימוסי גבורה דלעילא באה מן
הצפון. מצפון לא כתיב אלא מן הצפון ההוא
דאשתמודע לעילא, ההוא דטמיר וגניז
לעילא.

ענן גדול ואש מתלקחת, דהוה אחיד ביה, (כ"א
ולא אחיד, אחיד בסטרוי וכו'), ולא הוה אחיד בסטרוי
לאתערא דינא, דתנינן, תלת זמנין ביומא,